

Vytautas V. Landsbergis
Gediminas ir keturi seneliai
(ištrauka)

Gediminas ir keturi seneliai

Kartą Vilniuje gyveno berniukas, vardu Gediminas. Tai buvo puikus, darbštus vaikas – kiekvieną dieną rytą padarydavo mankštą, išsivalydavo dantis ir pasiklodavo lovą. O paskui kiekvieną dieną skaitydavo knygas, padėdavo tėveliams arba žaisdavo smėlio dėžėje, įrengtoje naujo daugiabučio namo kieme. Labiausiai berniukui patikdavo statyti pilis bei rūmus, kadangi užaugęs jis svajojo tapti architektu ir rėsti tikrus rąstinius namus, kuriuose būtų daug šviesos ir stiklo.

Gal tik viena savybė šį vaiką nuo kitų skyrė. Jis neturėjo artimų draugų, todėl labiausiai mėgdavo žaisti pats sau vienas. Kiti kiemo vaikai kartais dėl to jį net pravardžiuodavo.

– Ei, atsiskyrėli, bėgam žaisti prie upės į parką, – šaukdavo jie, bet Gediminas tik galvą papurtydavo:

– Jūs bėkit, o aš liksiu kieme! Man smėlio dėžėje smagiau...